

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

27 ביולי 2020

1348

ו' באב התש"ף

עמוד

הצעת חוק ההוצאה לפועל (נגיף הקורונה החדש – תיקון מס' 67 והוראת שעה), התש"ף-2020 604

הצעת חוק ההוצאה לפועל (נגיף הקורונה החדש – תיקון מס' 67 והוראת שעה), התש"ף-2020

פרק א': חוק ההוצאה לפועל – תיקון

1. תיקון סעיף 1א7 – בחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967' (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 1א7 –

ד ב ר י ה ס ב ר

ביום כ"ה באדר התש"ף (21 במרס 2020) את תקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש – הגבלת פעילות), התש"ף-2020, שעניינן, בין השאר, הגבלת פעילות מסחר בילוי ופנאי וקביעתן של סנקציות פליליות על מפעיל מקום או עסק שמפר את התקנות. תקנות אלה תוקנו מזמן לזמן לפי הצורך כדי לאפשר את פתיחת המשק לפעילות, אך גם הטילו מגבלות שונות על אופן פתיחתם לציבור של סוגי בתי עסק שונים. תוקפן של תקנות אלה הוארך ותוקף בחוק לתיקון ולקיום תוקפן של תקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש – הגבלת פעילות), התש"ף-2020, אשר נכנס לתוקף ביום ל' בסיוון התש"ף (22 ביוני 2020).

כמו כן, התקינה הממשלה ביום כ"ו באדר התש"ף (22 במרס 2020) את תקנות שעת חירום (הגבלת מספר העובדים במקום עבודה לשם צמצום התפשטות נגיף הקורונה החדש), התש"ף-2020, הקובעות הגבלות על מספר העובדים במקום עבודה. תוקפן של תקנות אלה הוארך ותוקף בחוק לתיקון ולקיום תוקפן של תקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש – הגבלת מספר העובדים במקום עבודה לשם צמצום התפשטות נגיף הקורונה החדש), התש"ף-2020, אשר נכנס לתוקף ביום ל' בסיוון התש"ף (22 ביוני 2020).

הגבלות אלה ואחרות, שהוטלו על משקי בית ועסקים בישראל כדי להתמודד עם התפשטות נגיף הקורונה צמצמו באופן ממש את הפעילות הכלכלית והחברתית והשפיעו מאוד על מצבו הכלכלי של הציבור, בין השאר, בפגיעה ניכרת בהיקף ההכנסה של הציבור בכלל ושל חייבים בפרט. בשל כך האפשרות לשלם ולפרוע תשלומים שוטפים נפגעה, וחלק מהציבור, אשר בימים כתיקונם לא התקשה לשלם תשלומים שוטפים או חובות, נתקל במהלך התקופה המתוארת לעיל בקושי ממש לעמוד בהחייבויותיו. בעקבות זאת, נקלעו לחובות אנשים רבים. אף שהמשק פועל בעת הזאת לחזור לשגרה בצל הקורונה, ואנשים רבים שבו לעבודתם, לא מעט אנשים עדיין מתמודדים עם החובות שנוצרו והם נדרשים להתמודד עם תשלום החובות השוטפים והחובות שנצברו להם בתקופה זו. במצב זה, בעבור אנשים רבים עלול המשבר הכלכלי הזמני להפוך למשבר קבוע והם עלולים להדרדר לחובות שתשלומם יימשך על פני שנים רבות. תוצאה זו קשה לא רק בעבור החייבים אלא גם בעבור הזוכים, הנסמכים על הכנסות אלה וזקוקים, במיוחד בתקופה זו, לתשלום מהיר ומלא של החובות כלפיהם.

כללי מדינות העולם, ובכלל זה ישראל, מתמודדות מאז חודש ינואר 2020 עם פנדמיה – מגפה כלל עולמית כתוצאה מהתפרצות והתפשטות של המחלה הנגרמת מנגיף הקורונה החדש (Novel Coronavirus nCov-2019) (להלן – נגיף הקורונה). מדינות רבות בעולם, ובהן ישראל, נקטו צעדים מרחיקי לכת כדי לצמצם את ההדבקה בנגיף ואת התפשטותו. דא עקא, הגבלות אלה, שעיקרן יפורט להלן, צמצמו במידה ניכרת את היקף הפעילות הכלכלית והחברתית במדינה והביאו ליצירת חייבים חדשים ולהגדלת הקושי בהחזרי חוב של חייבים קיימים. תוצאה זו קשה לא רק בעבור החייבים אלא גם בעבור הזוכים, הנסמכים על הכנסות אלה וזקוקים, במיוחד בתקופה זו, לתשלום מהיר ומלא של החובות כלפיהם. לפיכך, מוצע בהצעת חוק זו לתקן את חוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967' (להלן – החוק), ולקבוע, בהוראת שעה, הסדרים מיוחדים שיחולו בהוצאה לפועל בתקופת הוראת השעה, כדי לתת מענה לקשיים שנוצרו כאמור וכדי לתמוך תשלום של חובות וחזרה לפעילות כלכלית מלאה של המשק. נוסף על כך מוצע לקבוע בחוק גם כמה הוראות קבועות אשר נמצא כי הן דרושות לא רק לצורך תקופת הוראת השעה אלא גם ביחס לגביית חובות בשגרה בהוצאה לפועל.

ההגבלות שהוטלו בעולם ובישראל לשם התמודדות עם התפשטותו של נגיף הקורונה ואשר חלקן עדיין בתוקף, נוגעות לתחומי החיים השונים: הגבלות תנועה חמורות על כלל אוכלוסיית המדינה או על חלקים נרחבים ממנה, הגבלת כניסת אנשים ממדינות אחרות למדינה, הטלת חובת בידוד וחובות דיווח על מי שזוהו כחולים בנגיף הקורונה ועוד.

ביום י"ט באדר התש"ף (15 במרס 2020) התקינה ממשלת ישראל את תקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש – אכיפה), התש"ף-2020. תקנות שעת חירום אלה, בין השאר, מגדירות כעבירות פליליות הפרה של חובת בידוד וסירוב להתפזר לאחר ששוטר הורה על פיזור התקהלות או התכנסות בין לאומית. תוקפן של תקנות אלה הוארך ותוקף בחוק לתיקון ולקיום תוקפן של תקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש – אכיפה), התש"ף-2020, אשר נכנס לתוקף ביום כ"ה בסיוון התש"ף (17 ביוני 2020).

בעקבות חמרה ניכרת בהתפשטות נגיף הקורונה בישראל ועלייה במספר הנדבקים בנגיף, התקינה הממשלה

¹ ס"ח התשכ"ז, עמ' 116; התש"ף, עמ' 90.

- (1) האמור בו יסומן "א" ובו, במקום "בבקשת חייב לפי סעיף 7א(א)" יבוא "בצו תשלומים לפי סעיפים 7א(ג), 69, 69(ג)ב(1) או 74א(ב) בסעיף זה – צו תשלומים";
- (2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

ממועד כניסת חוק חדלות פירעון לתוקף לא יהיה ניתן להכריז על חייב כחייב מוגבל באמצעים. במסגרת חקיקת חוק חדלות פירעון נוספו לחוק סעיפים 7א ו-7א2 אשר קובעים את התקופות לתשלום חוב בהוצאה לפועל וכן את התוצאה במקרה שחייב מודיע שאינו יכול לשלם את חובו לפי תקופות אלה.

מוצע לתקן את סעיף 7א לחוק, ואת האמור בו לסמן כסעיף קטן (א) ולהוסיף אחריו את סעיפים קטנים (ב), (ג) ו-(ד) המוצעים.

פסקה (1)

סעיף 7א לחוק קובע את התקופה לתשלום חוב פסוק "בבקשת חייב לפי סעיף 7א(א)". מוצע להבהיר כי התקופה הקבועה בסעיף זה היא התקופה לתשלום חוב בכל המקרים שבהם רשם ההוצאה לפועל (להלן – הרשם) פורס חוב לתשלומים, והוראות סעיף זה וסעיף 7א2 לחוק יחולו עליהם: צו תשלומים לפי סעיף 7א(ג) לחוק שניתן לבקשת חייב לפי סעיף 7א(א) לחוק שכאמור כבר נזכר בנוסחו הנוכחי של הסעיף, צו תשלום בשיעורים לפי סעיף 69 לחוק, צו תשלומים שניתן במעמד הביור או ההבאה לפי סעיף 69(ג)ב(1) לחוק וכן צו תשלומים שניתן בצו איחוד תיקים לפי סעיף 74א לחוק.

בעניין זה יובהר כי סעיף 169 לחוק שעניינו תשלום בשיעורים של חוב עבר במזונות אינו נמנה עם רשימת הסעיפים שעליהם חלים סעיפים 7א1 או 7א2 לחוק כאמור, כדי שלא להחיל סעיפים אלה על פריסה של חוב עבר במזונות. זאת מכיוון שלעניין זה נקבע הסדר מיוחד בסעיף 169 לחוק אשר מסדיר בנפרד את אופן ומשך פריסתו של חוב עבר במזונות. יחד עם זאת, אם יש לחייב חובות נוספים ובשלהם הוגש צו לפתיחת הליכים הרי שגם חוב המזונות יצורף להליך חדלות הפירעון.

נוסף על כך, מוצע גם לתקן בסעיף 4 להצעת החוק את סעיף 74ט לחוק המצוי בפרק של איחוד תיקים ולהבהיר שהרשם יבחן את יכולת הפירעון של החייב בהתאם לתקופות המנויות בסעיף 7א1 לחוק ולא בהתאם לתקופות שבסעיף 69(א) לחוק הנזכר בו כיום שבו קבועות התקופות הנוגעות לחייב מוגבל באמצעים. כמו כן מוצע לקבוע כי אם הרשם קבע שהחייב יוכל לפרוע את חובו רק בתקופות ארוכות יותר מאלה המנויות בסעיף 7א1 לחוק, יחולו הוראות סעיף 7א2 לחוק.

פסקה (2)

מוצע להוסיף לסעיף 7א1 לחוק את סעיפים קטנים (ב), (ג) ו-(ד) המוצעים. על אף התקופות הקבועות בסעיף 7א1 לחוק, מוצע להעניק לרשם סמכות לקבוע שחייב יוכל

כדי לתמרץ תשלום של חובות וחזרה של הצדדים לפעילות כלכלית מלאה וכדי לתמוך בחזרת המשק לשגרה וצמיחה מחודשת שלו, מוצע לקבוע, בהוראת שעה, הסדרים מיוחדים שיחולו בהוצאה לפועל בתקופת הוראת השעה, וייתנו מענה לצרכים הייחודיים שנוצרו בה. הסדרים אלה כוללים: הארכת מועדים שונים בהליכי ההוצאה לפועל שנועדו לאפשר לחייבים זמן נוסף להתאושש כלכלית ולהסדיר את החוב בטרם יינקטו נגדם הליכי גבייה; קביעת הסדר תשלומים מיוחד אשר נועד להביא לתשלום החוב בתקופה קצרה ולהפחתת העלויות בתיק; הקפאה של ביצוע של צווי הבאה ותפיסות של כלי רכב; ומתן סמכות לרשם ההוצאה לפועל לאחד מיוזמתו את תיקי החייב בהוצאה לפועל. ההוראות המוצעות יאפשרו לציבור, שבימים כתיקונם היה משלם את חובותיו, להתמודד עם הסיטואציה שנוצרה, בלא פגיעה נוספת אשר תכביד על היכולת לשלם את החוב.

נוסף על כך, מוצע לקבוע בחוק גם כמה הוראות קבועות אשר נמצא כי הן דרושות לא רק לצורך תקופת הוראת השעה אלא גם לשם גביית חובות בשגרה בהוצאה לפועל. כך למשל, מתן שיקול דעת לרשם לפרוס חוב לתקופות ארוכות יותר מאלה שהחוק קובע וכן קביעת תנאים נוספים לעיקול מיטלטליון.

פרק א'

כללי מוצע לתקן את החוק ולקבוע בו הוראות מספר, המוצעות כתיקון קבע, בכמה עניינים שונים. מוצע לקבוע הוראה שמטרתה להעניק לרשם שיקול דעת להאריך את התקופות שעל פניהן ניתן לפרוס החזר חוב בצו תשלומים. עוד מוצע לקבוע תנאים נוספים שרק בהתקיימם יהיה ניתן להורות על עיקול מיטלטליון. נוסף על כך מוצעות הבהרות אחדות הנדרשות עקב תיקונים שהוכנסו לחוק במסגרת התיקון של חוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי; התשע"ח–2018 (להלן – חוק חדלות פירעון). ולבסוף, מוצע לתת מענה לקושי שמתעורר לגבי מסירת מידע על חייב בלא הסכמתו ולקבוע כי במסירת מידע בתיקי שטרות ותביעות על סכום קצוב, תובא הפגרה במניין הימים כך שיהיה ניתן למסור מידע על החייב רק לאחר שחלפו 15 ימים מתום המועד להגשת התנגדות.

סעיף 1 כללי עם חקיקת חוק חדלות פירעון הושלם הליך הביטול של מוסד "חייב מוגבל באמצעים", וזאת כדי שמי שאינו יכול לשלם את חובו בתקופות הקבועות בחוק ההוצאה לפועל, לא יימצא במשך שנים רבות בהליכי הוצאה לפועל שלא יביאו לגביית החוב, אלא ימצא את יכולת התשלום שלו בהליך חדלות פירעון שבסופו יקבל הפטר מחובותיו. סעיף 169 לחוק קבע כי

"(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), שוכנע רשם ההוצאה לפועל במועד מתן צו התשלומים או במועד מאוחר יותר כי אין ביכולתו של החייב לשלם את החוב הפסוק בתקופות או בשיעורים כאמור בסעיף קטן (א) וכי החייב יוכל לשלם את החוב הפסוק בתוך תקופה ארוכה יותר, רשאי הוא להאריך את תקופת תשלום החוב לתקופות נוספות שלא יעלו בסך הכול על שנתיים מתום התקופות האמורות בסעיף קטן (א) (בסעיף זה – החלטת הארכה); הרשם יפרט בהחלטתו את נימוקיו.

(ג) נתן רשם ההוצאה לפועל החלטת הארכה, יבחן בתום שנה ממועד מתן ההחלטה, או בתום תקופה אחרת שקבע בהחלטתו (בסעיף קטן זה – מועד הבחינה), אם יכולתו של החייב לשלם את החוב הפסוק בהתאם להחלטת הארכה ממשיכה להתקיים; לשם כך, יורה הרשם בהחלטת הארכה כי על החייב להגיש במועד הבחינה, הצהרה וכתב ויתור על סודיות כאמור בסעיף 7א(א); מצא הרשם במועד הבחינה כי אין ביכולתו של החייב לשלם את החוב הפסוק בהתאם להחלטת הארכה – יחולו הוראות סעיף 2א7.

(ד) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), רשאי הרשם לתת צו תשלומים לתקופה העולה על התקופות האמורות בסעיפים קטנים אלה, אם הזוכה והחייב נתנו את הסכמתם לכך".

תיקון סעיף 27 2. בסעיף 7א(2א) לחוק העיקרי, בסופו יבוא "ובלבד שחלפו 15 ימים מהמועד האחרון להגשת ההתנגדות לפי סעיף 8א(1ג) או 8א(1ד) לחוק, לפי העניין".

ד ב ר י ה ס ב ר

ההוצאה לפועל יש סמכות להפחית ריבית בתיק לפי סעיף 4א81 לחוק מטעמים מיוחדים שיירשמו ועל כן גם אם עמד חייב בצו התשלומים שנקבע לו, רשאי רשם, אם סבר כי יש לכך הצדקה, לעשות שימוש בסמכות זו. נוסף על כך, בשל פרשנויות שונות של רשמי ההוצאה לפועל בעניין יישום סעיף 7א1 לחוק במקרה של הסכמת נושים לקבוע תקופות ארוכות יותר, מוצע להבהיר, כי סעיפים קטנים (א) ו-(ב) המוצעים אינם מונעים את האפשרות של הצדדים להגיע להסכמות אחרות מהאמור בסעיפים קטנים אלה, ועל כן רשם רשאי לתת צו תשלומים לתקופה ארוכה יותר מהתקופות המפורטות בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) המוצעים, אם הזוכה והחייב בתיק הסכימו לכך.

סעיף 2 סעיף 7א(2א) לחוק קובע שרשם יכול להורות על קבלת מידע על חייב אף אם החייב לא נתן את הסכמתו לכך. צו כאמור יכול להינתן רק אם חלפו 45 ימים ממועד המצאת האזהרה לחייב, שהם 15 ימים לאחר תום 30 הימים העומדים לרשות החייב כדי להגיש את התנגדותו לביצוע שטר או תביעה על סכום קצוב לפי סעיפים 8א(1ג) או 8א(1ד) לחוק (להלן – המועד להגשת התנגדות).

בתקנה 128 לתקנות ההוצאה לפועל, התש"ם-1979, נקבע כי תקופת פגרה של לשכת הוצאה לפועל לא תבוא במניין הימים שנקבעו בתקנות אלה או שקבע בית משפט, רשם או רשם ההוצאה לפועל לעניין הגשת התנגדות לביצוע שטר או תביעה על סכום קצוב. לפיכך, בתקופת הפגרה סך כל הימים להגשת התנגדות עולה על 30 ימים, ובמקרה זה עשוי להיווצר מצב שבו ניתן להגיש בקשה לקבלת מידע על החייב לפי סעיף 7א(2א) לחוק עוד בטרם

ישלם את חובו בתקופה ארוכה יותר, אם סבר שהחייב יוכל לפרוע את חובו בתקופה זו, ובלבד שהארכת התקופה לא תעלה על שנתיים מתום התקופות המנויות בסעיף זה. מטרת התיקון היא להעניק שיקול דעת לרשם לפרוס את החוב לתקופות ארוכות יותר במקרים שבהם שוכנע שהחייב יצליח לפרוע את חובו בתקופה ארוכה יותר, ובלבד שהרשם ימשיך לעקוב אחר התפתחות התיק ועמידת החייב בתשלומים.

יובהר כי כבר היום רשאי רשם ההוצאה לפועל מכוח סמכותו הקיימת בחוק, לקבוע לחייב תשלומים משתנים לאורך תקופת התשלום אם מצא כי יש לכך הצדקה, ולנוכח ההכנסה הפוטנציאלית של החייב. נוסף על כך, רשם אשר אינו יכול להחליט בדבר התקיימות התנאים של סעיף 7א1 לחוק, רשאי להתיר לחייב לשלם את חובו לפי צו תשלומים זמני עד אשר יוכל הרשם להכריע בעניינו.

התיקון המוצע מעניק שיקול דעת לרשם לפרוס את החוב לתקופה ארוכה יותר, עניין שמטיב עם שני הצדדים בהליך שכן כך החוב ישולם בתוך תקופת זמן סבירה, בלא צורך להגיע להליך חדלות פירעון. יחד עם זאת, מוצע לקבוע כאמור כי אם תקופת התשלומים מוארכת מעבר לתקופות הקבועות בסעיף 7א1 לחוק, יידרש מעקב של הרשם אחרי יכולת הפירעון של החייב ועמידתו בתשלומים, כדי שלא ייווצר מצב שבו חלו שינויים במצבו של החייב, שהרשם לא יודע עליהם וכן כדי לבחון אם הצדקה לפריסה עומדת בעינה. מוצע לקבוע שהרשם יוכל לבצע בדיקה זו אחרי שנה או תקופה אחרת שיקבע בהחלטתו, וכי הבדיקה יכולה להתבצע על בסיס שאלון ולא יידרש בהכרח לקיים דיון, וזאת בהתאם לשיקול דעתו. בהקשר זה יוזכר שרשם

(1) בסעיף קטן (א) –

(א) אחרי "מימושם בדרך אחרת" יבוא "אם התקיימו תנאים אלה, אלא אם כן שוכנע הרשם, מטעמים מיוחדים שיירשמו, ואם ביקש הזוכה לעקל מיטלטלין של חייב שאינו יחיד – מטעמים שיירשמו, כי ישנה הצדקה לצוות כאמור אף שלא התקיימו התנאים:

(1) חלפו שישה חודשים ממועד המצאת האזהרה לחייב;

(2) החוב הפסוק או החובות הפסוקים במצטבר עולים על 2,500 שקלים חרשים;

(ב) הסיפה החל במילים "ומשצווה כך" תסומן "(א1)";

(2) בסעיף קטן (א1), במקום "ומשצווה כך" יבוא "משצווה רשם ההוצאה לפועל כאמור בסעיף קטן (א)".

4. בסעיף 74 לחוק העיקרי –

(1) בכל מקום, במקום "ג69(א)" יבוא "א71".

(2) בסעיף קטן (ב), במקום הסיפה החל במילים "יקבע כי החייב" יבוא "יחולו הוראות סעיף 2א7".

ד ב ר י ה ס ב ר

על אף האמור, עשויים להיות מקרים שבהם יש הצדקה להטיל עיקול מיטלטלין אף בלי שהתקיימו התנאים שבסעיף. כך למשל, במקרה שבו הנכס שמבקשים לעקל הוא נכס עסקי של החייב, כגון מלאי עסקי, ואז ניכר כי עוצמת הפגיעה המתוארת לעיל בשל כניסה לביתו של החייב ותפיסה של נכסיו האישיים נמוכה יותר. לכן מוצע שרשם יוכל לאשר את עיקול המיטלטלין העסקי בתנאים שיירשמו. ביחס לנכסים אישיים של חייבים מוצע לקבוע גם כן חריג לנקיטת הליך העיקול בלי שהתנאים התקיימו, אך זאת רק מטעמים מיוחדים שיירשמו. כך למשל במקרה שבו יש לחייב מיטלטלין בעלי שווי רב ויש חשש שהחייב יעלים אותם.

חלף המועד להגשת התנגדות. כדי לשמור על הפרש הזמנים שנקבע בחוק בין המועד להגשת התנגדות לבין המועד למתן צו למסירת מידע על החייב, מוצע לקבוע שצו כאמור יינתן בחלוף 45 ימים ממועד המצאת האזהרה, ובלבד שחלפו 15 ימים מהמועד האחרון להגשת התנגדות.

סעיף 3 מוצע לתקן את סעיף קטן (א) של סעיף 21 לחוק המסדיר את הליך עיקול המיטלטלין ומכירתם. הליך עיקול מיטלטלין כולל כניסה לביתו של חייב והוצאת נכסיו, פעולות אשר יש בהן כדי לפגוע באופן משמעותי בזכויותיו של החייב. כמו כן, הליך זה עלויות גבוהות ביחס להליכי גבייה אחרים אשר החייב נדרש לשלמן.

נוכח קיומם של הליכי גבייה אחרים וההשלכות של הליך זה על החייב, מוצע כי הליך עיקול מיטלטלין יתקיים רק בהתמלא תנאים מסוימים אשר יגבילו את השימוש בהליך בשני היבטים – המועד שממנו ואילך ניתן לנקוט את ההליך ושווי החוב שבעדו ניתן לבקש את ביצוע ההליך. בתיקון מוצע כי יהיה ניתן להגיש בקשה לעיקול מיטלטלין רק בחלוף שישה חודשים ממועד המצאת האזהרה לחייב ורק בעד חוב פסוק או חובות פסוקים במצטבר שעולים על 2,500 שקלים חדשים. איזון דומה בין זכויות חייבים וזכויות זוכים עוגן בפרק 1 לחוק שבו מוסדרת האפשרות להטיל הגבלות על חייב בעל יכולת המשתמט מתשלום חובותיו. מטרת התיקון היא להפחית את השימוש בהליך עיקול מיטלטלין באמצעי גבייה ראשון בתיק או באמצעי לגביית חובות נמוכים מאוד, ובדרך זו ליעל את הגבייה במונחי "עלות-תועלת" כך שביצוע ההליך יביא להקטנת החובות ולא להגדלתם.

סעיף 4 כפי שהוסבר לעיל בדברי ההסבר לסעיף 7א7 המוצע בסעיף 1 להצעת החוק, מוצע לתקן את סעיף 74 לחוק שעניינו מבחן יכולת הפירעון של החייב. לפי סעיף 74(א) לחוק יכולת הפירעון של חייב נבחנת בהתאם לתקופות הקבועות בסעיף 69(א) לחוק שדן בהכרזה על חייב מוגבל באמצעים, ולפי סעיף 74(ב) לחוק אם קבע הרשם כי החייב יכול לשלם את חובותיו בתוך פרק זמן ארוך מכה, אך לא הסכימו לכך כל הזוכים – יקבע כי החייב הוא מוגבל באמצעים ורשאי הוא להטיל עליו הגבלות לפי סעיף 769ד.

מכיוון שכאמור לעיל הוסבר שסעיף 1769 לחוק קבע כי ממועד כניסת חוק חדלות פירעון לתוקף לא יהיה ניתן להכריז על חייב כחייב מוגבל באמצעים, מוצע לתקן את סעיף 74 לחוק ולהפנות בו לתקופות שלפי הוראת סעיף 7א1(א) ו־(ב) לחוק וכי אם הזוכים לא הסכימו להארכת

פרק ב': חוק ההוצאה לפועל – הוראת שעה

הגדרות

5. "יום הפרסום" – יום פרסומו של חוק זה;

"תיקי הוצאה לפועל שהוראת השעה חלה עליהם" – כלל תיקי הוצאה לפועל למעט תיקים שנפתחו בשל בקשות אלה:

(1) בקשה לביצוע משכון או משכנתה;

(2) בקשה לביצוע פסק דין לפינוי מקרקעין כאמור בסעיף 64 לחוק העיקרי;

(3) בקשה לביצוע פסק דין למוזנות שהזוכה בו אינו המוסד לביטוח לאומי;

6. (א) עד תום שנתיים מיום הפרסום, יקראו את החוק העיקרי כך שאחרי סעיף 74טו לחוק העיקרי יבוא:

חוק ההוצאה לפועל – הוראת שעה

ד ב ר י ה ס ב ר

נכסים במועד פתיחת התיק, עיכוב המכירה מביא לפגיעה בחייב עצמו משום שערך כלי הרכב יורד מחדש לחדש.

– תיקי פינוי מקרקעין לפי סעיף 64 לחוק הם לרוב תיקי פינוי מושכר בין שוכר ומשכיר פרטיים. המשכירים שפעלו לקבלת פסקי דין לפינוי ולא הגיעו להסדרים עם השוכרים, הם על פי רוב אותם משכירים שזקוקים לדמי השכירות לצורך הכנסתם השוטפת, ועל כן גם במקרים אלה אין הצדקה להאריך את התקופה. בהקשר זה ייאמר כי ממילא המחוקק ראה לקבוע לתיקי פינוי דין מיוחד, המאפשר קיצור תקופות ומועדים – כך סעיף 6(ג) לחוק, קובע קיצור תקופה שבה ניתן לפתוח את התיק – 15 ימים לאחר מתן פסק הדין ולא 30 ימים מיום מתן פסק דין בעניינים אחרים, כאמור בסעיף 6(ב) לחוק. צווי הפינוי ניתנים בפסק דין של בית המשפט, אשר ראה לנגד עיניו גם את מצבו הכלכלי של החייב. חייב אשר מבקש לדחות את מועד הפינוי יוכל לפנות לבית המשפט בבקשה לדחות את מועד הפינוי שנקבע בפסק הדין.

– בתיקי מוזנות, בשל נחיצותם של המוזנות לקיומם היומי של ילדי החייב וקיומו של הסדר מיוחד לחוב עבר במוזנות, מוצע שלא להחיל על סוגי חובות אלה את הוראת השעה.

סעיף 6 סעיף קטן (א)

מוצע לקבוע הוראת שעה לשנתיים שתחול על כלל תיקי ההוצאה לפועל אשר מסמיכה את רשמי ההוצאה לפועל לאחד את תיקי החייב בעת מתן צו תשלומים בתיק. צו התשלומים ניתן ביחס לתיק הפרטני שבו הוגשה הבקשה, למעט אם החייב הגיש בקשה לאיחוד תיקים אשר במסגרתו קובע הרשם לחייב צו תשלומים אחד ביחס לכל התיקים שבאיחוד כאמור בסעיף 71א לחוק.

לעתים מזהים הרשמים במהלך דיון בצו תשלומים בתיק פרטני, כי יש הצדקה לבצע איחוד של כל תיקי החייב כדי להסדיר את כלל החובות שיש לו בהוצאה לפועל.

התקופות שקבע הרשם לפי סמכותו שבסעיף 74טו(ב) המוצע – יחולו הוראות סעיף 74א לחוק המחילות עליו הוראות מחוק חדלות פירעון.

פרק ב'

כללי מוצע לקבוע בפרק ב' המוצע את ההסדרים שיחולו בהוראת שעה. כפי שהוסבר בחלק הכללי דבריי ההסבר, הסדרים אלה נועדו להקל על החזרי חובות אשר צפויים להתרבות עקב ההגבלות שהוטלו בישראל לצורך התמודדות עם התפשטות נגיף הקורונה. בפרק ב' המוצע קבועות הוראות שעה לתקופות שונות: הוראות שישתלבו בחוק למשך תשעה חודשים או שנתיים מיום הפרסום כאמור בסעיף 6 המוצע, הוראות לעניין צו הבאה שיחולו למשך חצי שנה מיום הפרסום כאמור בסעיף 7 המוצע והוראות לעניין עיקול רכב שיחולו למשך 3 חודשים מיום הפרסום כאמור בסעיף 8 המוצע.

סעיף 5 בסעיף 5 המוצע קבועות הגדרות לפרק ב' המוצע ובו כלולות הגדרות של יום הפרסום של החוק וכן של סוגי התיקים בהוצאה לפועל שהוראת השעה תחול עליהם. להגדרת סוגי התיקים שהוראת השעה תחול עליהם יש חשיבות, שכן ישנם כמה סוגי תיקים שמוחגרים מתחולתה של הוראת השעה מאחר שביחס לסוגי תיקים אלו קיימות הצדקות לביצועם באופן מיידי, כמפורט להלן:

– בתיקי משכון או משכנתה מדובר בזכות קניינית של הזוכה, ובדרך כלל, בהלוואות כשהמשכון או המשכנתה הם ערובה לביטחון פירעון ההלוואות. במימוש משכנתאות על בתי מגורים, חלה ממילא הוראת סעיף 71א לחוק ביחס לדירת מגורים, הקובעת כי ביצוע משכנתה על דירת מגורים המשמשת למגורים של היחיד, לא תוגש ללשכת ההוצאה לפועל, אלא אם כן חלפו שישה חודשים כמפורט באותו סעיף. ביחס לכלי רכב המשמשים כבטוחה לעסקאות ליסינג או הלוואות אחרות, אין הצדקה להאריך את תקופת האזרה לפי סעיף 7 לחוק (להלן – תקופת האזרה). בתיקים אלה, על פי רוב, ניתן צו לתפיסת כלי הרכב על ידי כונס

"איחוד תיקים בצו תשלומים – הוראת שעה 11074. (א) רשם ההוצאה לפועל רשאי, בצו תשלומים לפי סעיפים 7א(ג), 69 או 69יג(ב)1, לאחד את כל תיקי החייב ולקבוע כי צו התשלומים יחול על כלל חובות החייב.

(ב) אוחדו תיקי החייב בצו תשלומים כאמור בסעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיפים 7א, 7ד, 7ה, 7ט, 7יא, 7יב, 7יג ו-74ט, בשינויים המחויבים."

(ב) עד תום תשעה חודשים מיום הפרסום, יקראו את החוק העיקרי כך, לגבי תיקי הוצאה לפועל שהוראת השעה הלה עליהם, אשר נפתחו לאחר יום הפרסום:

(1) בסעיף 7 לחוק העיקרי –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "בתוך תקופה של 20 ימים מיום המצאת האזהרה" יבוא "בתוך תקופה של 50 ימים מיום המצאת האזהרה";

(ב) בסעיף קטן (א1), במקום "21 ימים" יבוא "51 ימים";

(2) בסעיף 7א(א) לחוק העיקרי, במקום "20 ימים" יבוא "50 ימים";

ד ב ר י ה ס ב ר

פסקה (1)

מוצע לחקן את סעיף 7 לחוק, שעניינו "המצאת אזהרה ופסק דין" ולקבוע שתקופת האזהרה לתשלום פסק דין תוארך ב-30 ימים כך שבמקום תקופת אזהרה של 21 ימים תהיה זו תקופה של 51 ימים. תקופת האזהרה היא תקופה שבה חייב יכול לשלם את החוב או לבקש להתייצב לפני רשם ההוצאה לפועל כדי שיקבע לו צו חיוב בתשלומים. עם סיומה של תקופה זו ניתן לנקוט הליכי גבייה נגד החייב ונוספות לחוב עלויות נוספות של הוצאות ושכר טרחת עורך דין, במקרה שהזוכה מיוצג. החוב בתקופת האזהרה נמוך יותר ומקל את תשלום החוב אשר קרוב בערכו לקרן החוב המקורית. הארכת תקופת האזהרה נועדה לקבוע זמן ארוך מהרגיל לחייב שמקבל את הודעת האזהרה על קיומו של חוב, כדי להעניק לו זמן ארוך יותר להתארגן לתשלום החוב או לאפשר לו התאוששות תעסוקתית וכלכלית שתאפשר לו להיערך לתשלום החוב בטרם יגדל החוב ויינקטו נגדו הליכי גבייה. נוסף על כך, כדי להניע חייבים לשלם בתקופת האזהרה, תבצע רשות האכיפה והגבייה פעולות שונות להסברה ויצירת קשר עם חלק מהחייבים כדי לעודדם לשלם את החוב או לעודדם לבקש צו תשלומים עוד בטרם תום תקופת האזהרה, וגם לשם כך יש צורך בהארכת תקופת האזהרה. יובהר כי גם במהלך תקופת האזהרה המוארכת ימשיכו לחול כלל הוראות החוק הנוגעות לתקופת האזהרה ובפרט הוראת סעיף 7(ה) לחוק שלפיה רשם רשאי להחליט על נקיטת פעולות בתיק עוד בטרם תום תקופת האזהרה. כך למשל, אם השתכנע כי יש חשש שהחייב יבריח נכסים בתקופה זו.

פסקה (2)

בהתאם להארכת תקופת האזהרה בסעיף 7(א) לחוק המוצע בסעיף 6(ב)1)) להצעת החוק, מוצע להאריך גם את התקופה להגשת בקשה לקבלת צו תשלומים בסעיף 7א(א) לחוק.

כשרשם רואה לפניו את מכלול התיקים של החייב, יש באפשרותו לתת החלטה אחידה וקוהרנטית של צו חיוב בתשלומים בכל התיקים של החייב חלק מגוון החלטות הניתנות בתיקי החייב השונים. אומנם יש לחייב אפשרות להגיש בקשה לאיחוד תיקים, אך חייבים רבים אינם מודעים לזכותם או לאופן המימוש שלה או שאינם יכולים לעמוד בתנאי הסף של איחוד התיקים – תשלום חודשי של 3% מסכום החוב. הסמכת הרשם להורות על איחוד תיקים יזום מטעמו מעניקה לרשם כלי נוסף בניהול התיק וגמישות רחבה יותר למתן הוראות אשר יביאו להסדרת התשלום בתיקי החייב.

במקרה שרשם החליט על איחוד תיקים יחולו הוראות סעיפים שונים של פרק 3' שעניינו "איחוד תיקים": 74א, 74ד, 74ה, 74ט, 74יא, 74יב, 74יג ו-74טו, בשינויים המחויבים. שאר סעיפי הפרק, לרבות סעיף 174 לחוק אינם נדרשים בעניין זה, שכן במקרה שבו השתמש הרשם בסמכות המוצעת לאחד תיקים ביוזמתו, הוא מורה כבר בהחלטתו על איחוד התיקים ועל צו התשלומים שהחייב נדרש לשלם, ולכן לא נדרשות לחול בעניין זה ההוראות הנוגעות להגשת בקשה לאיחוד כמו גם התנאים שעל החייב לעמוד בהם עד להחלטת הרשם.

מוצע לקבוע הוראה זו לשנתיים בלבד אשר במהלכן ייבחן אופן יישום ההוראה ותרומתה לקידום הליכי גבייה יעילים והוגנים. בהתאם, יוחלט בתום השנתיים אם יש הצדקה להפיכת הוראת השעה להוראה קבועה.

סעיף קטן (ב)

כללי בסעיף קטן מוצע זה מוצעים ההסדרים העיקריים של הוראת השעה. הסדרים אלה יחולו במשך תשעה חודשים מיום פרסומה של הוראת השעה והם יחולו רק על תיקים שייפתחו בהוצאה לפועל לאחר פרסום הוראת השעה.

(3) אחרי סעיף 7א2 לחוק העיקרי יבוא:

3א7. (א) חייב שסכום החוב שלו אינו עולה על 50,000 שקלים חדשים, רשאי לשלם את חובו בתשלומים לפי הסדר התשלומים המיוחד המפורט בתוספת השישית (בסעיף זה – הסדר תשלומים מיוחד) ולפי הוראות סעיף זה, ובלבד שהתשלום הראשון שולם בתוך 45 ימים ממועד המצאת האזהרה לחייב; שאר התשלומים ישולמו ברציפות, מדי חודש בחודשו, באותו היום בחודש שבו שולם התשלום הראשון כאמור.

”הסדר תשלומים מיוחד – הוראת שעה

דברי הסבר

פסקה (3) כללי

ההסדר המיוחד המוצע מאזן את האינטרסים של הצדדים: מצד אחד, התשלום הסופי שישלם החייב נמוך יותר וכן לא ננקטים נגדו הליכי גבייה, ומצד שני, הזוכה יקבל את כספו בתוך תקופה קצרה יותר מכיוון שהחייב נדרש להתכנס למסגרת תשלומים סדורה. כדי לשמור על קוהרנטיות עם ההסדרים הקיימים בהוצאה לפועל וכדי להקל את יישום החוק המוצע בתקופת זמן קצרה, מוצע לאמץ להסדר זה את התשתית הפרוצדורלית של ההסדר של חייב המשלם לפי הוראה לתשלום בשיעורים הקבוע בסימן ב' בפרק ז' לחוק, אשר תחול בשינויים הנדרשים לצורך יישום הסדר זה (להלן – חייב משלם לפי הוראה לתשלום בשיעורים).

לסעיף קטן (א) המוצע

מוצע לקבוע את תנאי הסף להחלתו של הסדר זה. מוצע לקבוע כי הסדר זה יחול על חובות שאינם עולים על 50,000 שקלים חדשים שכן ההסדר נועד לייצר פריסת חובות קצרת טווח. חייב אשר מעוניין לשלם את חובו לפי הסדר התשלומים המיוחד נדרש לשלם את התשלום הראשון בתוך 45 ימים ולשלם בהתאמה את יתרת התשלומים כפי שמפורט בתוספת השישית. התשלומים ישולמו ברציפות, פעם בחודש ממועד ביצוע התשלום הראשון, ביום בחודש שבו שולם התשלום הראשון. יובהר שההסדר המיוחד חל ביחס לחוב ולא ביחס לחייב. לכן על החייב לעמוד בתנאי הסעיף ביחס לכל אחד מחובותיו, ואם החייב לא עמד בתנאי הסדר התשלומים המיוחד ביחס לחוב אחד לא יהיה בכך להשליך על שאר החובות שבהסדר המיוחד.

בעקבות המשבר הכלכלי שנוצר בשל התפשטות נגיף הקורונה, צפויים להגיע להוצאה לפועל חייבים רבים שנוצרו להם חובות בתקופה זו בשל התמודדותם עם משבר תעסוקתי וכלכלי, ואולם בעבורם זהו משבר זמני וניתן לצפות שהם יתאוששו ממנו בחלוף הזמן. כדי למנוע מצב שבו חייבים אשר יכולת הפירעון שלהם צפויה להשתפר עם הזמן ישקעו בחובות, מוצע להוסיף בהוראת שעה את סעיף 7א3 המוצע ובו לקבוע הסדר מיוחד לתשלום החוב בתשלומים עם פתיחת תיק ההוצאה לפועל. הסדר התשלומים המיוחד נועד לעודד את תשלום החוב כבר בתקופת האזהרה, בהליך פשוט וכמעט בלא צורך במעורבות של רשם ההוצאה לפועל. הסדר התשלומים המיוחד נועד לתמריץ את החייב לשלם תשלום ראשון על חשבון החוב בתוך 45 ימים ממועד המצאת האזהרה ולהתמיד בתשלום החוב לפי פריסת תשלומים קבועה אשר מפורטת בתוספת השישית המוצעת לחוק. אם חייב מתמיד בתשלומים מוצעים אלה, לא יינקטו נגדו הליכי גבייה, תופחת ב-50% הריבית שהיתה אמורה להיווסף לחוב אלמלא החלת ההסדר ולא ייווסף עוד שכר טרחת עורך דין לתיק. לפי הסדר זה ישלם החייב את מלוא החוב בתקופה שבין 4 חודשים ל-24 חודשים, בהתאם לגובה החוב. מנתוני רשות האכיפה והגבייה עולה כי בממוצע 45% מהתיקים בהוצאה לפועל נסגרים בתוך 24 חודשים ממועד פתיחת התיק תוך הפעלת הליכים על ידי הזוכים. על כן, תשלום של החוב בתקופות המוצעות יהיה תשלום באותו מועד או במועד יותר מהתשלומים שהזוכים מקבלים היום, וזאת בלי שהזוכים יידרשו להפעיל הליכי גבייה נגד החייבים.

(ב) חייב כאמור בסעיף קטן (א) יגיש למנהל לשכת ההוצאה לפועל בקשה להכיר בו כחייב המשלם לפי הסדר תשלומים מיוחד בתיק שבו שילם את התשלום הראשון כאמור בסעיף קטן (א) (בסעיף זה – בקשה להכרה); החייב יפרט בבקשה את מספר התיק שבו מוגשת הבקשה, את מספר הטלפון הנייד שבאמצעותו ניתן ליצור עמו קשר או אמצעי קשר אחר שלו, וכן יצרף אסמכתה על התשלום הראשון לזוכה בתיק אלא אם כן התקיימה אחת מהוראות סעיף 469(ג)(1) או (2).

(ג) הגיש החייב בקשה להכרה, יחולו הוראות סעיפים 569, 636, 869 ו-969(א), בשינויים המחויבים.

(ד) הכיר מנהל לשכת ההוצאה לפועל או רשם ההוצאה לפועל בחייב כחייב המשלם לפי הסדר תשלומים מיוחד, תיכנס ההכרה לתוקפה באופן מיידי והמנהל יפעל כמפורט להלן בתיק שבו ניתנה ההכרה:

- (1) אם מתווספת ריבית לחוב – יפחית, ממועד ההכרה ואילך, את הריבית שהיתה אמורה להיווסף לחוב אלמלא ניתנה ההכרה, בשיעור של 50 אחוזים, ויחולו לעניין זה הוראות סעיף 1269 בשינויים המחויבים;
- (2) יורה שלא לנקוט במסגרת התיק הליכי גבייה ממועד ההכרה.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף קטן (ג) המוצע

מוצע לאמץ לצורך הסדר התשלומים המיוחד את הוראות החוק של חייב המשלם לפי הוראת תשלום בשיעורים לעניין: הכרה בחייב כמשלם על ידי מנהל לשכת ההוצאה לפועל לפי הוראות סעיף 569 לחוק; העברת בקשה להכרה להחלטת רשם לפי הוראות סעיף 669 לחוק כאשר מתקיימים התנאים הקבועים בסעיף זה; הפניה להוראות סעיף 869 לחוק כאשר מדובר בתיק שבו כמה חייבים; ומתן הודעה על הכרה ומשלוח הודעה לצדדים לפי הוראת סעיף 969(א) לחוק המוחל על חייב המשלם לפי הסדר התשלומים המיוחד בסעיף 7א(ג) המוצע. לנוכח ההבדלים הקיימים בין ההסדרים, הוראות אלה יחולו על ההסדר המיוחד בשינויים המחויבים.

לסעיף קטן (ד) המוצע

מוצע לקבוע הוראות בנוגע לתוצאות ההכרה בחייב כחייב המשלם לפי הסדר תשלומים מיוחד. בדומה להוראות של חייב המשלם לפי הוראה לתשלום בשיעורים מוצע לקבוע שאם הכיר מנהל ההוצאה לפועל בחייב כמשלם לפי הסדר תשלומים מיוחד, עליו לפעול בשני אפיקים:

לסעיף קטן (ב) המוצע

מוצע לקבוע הוראות בנוגע לבקשת החייב להכיר בו כחייב המשלם לפי הסדר התשלומים המיוחד. בדומה להסדר של חייב המשלם לפי הוראה לתשלום בשיעורים, חייב אשר מעוניין לשלם את חובו לפי הסדר התשלומים המיוחד, יגיש למנהל ההוצאה לפועל בקשה להכיר בו כחייב המשלם לפי הסדר תשלומים מיוחד, בליווי אסמכתה על ביצוע התשלום הראשון. אם החייב שילם את התשלום במערכת ההוצאה לפועל או שדיווח למערכת ההוצאה לפועל על התשלום לפי סעיפים 19א או 19ב לחוק, והחוב הוקטן, הוא אינו נדרש לצרף אסמכתה שכן התשלום או ההפחתה יופיעו במערכת ההוצאה לפועל. דרישת האסמכתה על תשלום נוסחה על דרך הפניה להוראות סעיף 469(ג)(1) או (2) לחוק ובלא הפניה לסעיף 469(ג)(3) לחוק, משום שמדובר בתיק שבו על החייב לשלם תשלום ראשון במהלך תקופת האזהרה, ובתקופה זו לא ננקטים על פי רוב הליכי גבייה, ולכן לא אמור להתקבל מהליך הגבייה תשלום השווה לסכום התשלום הנדרש. מעבר לכך, מוצע כי הסדר זה יתבסס על פעולת תשלום רצונית של החייב, כדי להעיד על מחויבות החייב ולרתום אותו להליך.

(ה) על אף האמור בסעיפים 10(א) ו-10(ב), כל עוד החייב בתיק מוכר כחייב המשלם לפי הסדר תשלומים מיוחד, אין הזוכה המיוצג זכאי לשכר עורך דין נוסף מלבד לשכר האמור בסעיף 10(ב).א).

(ו) זוכה רשאי להגיש למנהל לשכת ההוצאה לפועל בקשה לבטל את ההכרה בחייב כמשלם לפי הסדר תשלומים מיוחד, אם החל ממועד ההכרה החייב לא שילם במועד, תשלום אחד לפחות, לפי הסדר התשלומים המיוחד; הזוכה יצרף לבקשתו תצהיר או מסמכים לתמיכה בבקשה; לעניין זה, "תשלום במועד", למעט לעניין התשלום הראשון כאמור בסעיף קטן (א) – תשלום בתוך 30 ימים ממועד התשלום.

ד ב ר י ה ס ב ר

תיק ההוצאה לפועל ייוסף לחוב החזר קבוע בעד שכר טרחת עורך דין ושאר שכר הטרחה יידחה עד תום תקופת האזהרה. זאת, כדי לתמוך את החייב לשלם את חובו בתקופת האזהרה. מכיוון שחייב שמשלם את חובו במסגרת הסדר התשלומים המיוחד, פועל לתשלום החוב ובהתאם לכך גם לא ננקטים נגדו הליכי גבייה, מוצע לקבוע שלא ייוסף לחובו של החייב בהסדר התשלומים המיוחד החזר נוסף לזוכה בעד שכר טרחת עורך דין מעבר לזה הקבוע בסעיף 10(ב)א) המוצע.

לסעיף קטן (ו) המוצע

מוצע לקבוע הוראות לעניין בקשת זוכה לביטול ההכרה בחייב כחייב המשלם לפי הסדר תשלומים מיוחד. מוצע לקבוע שאם חייב לא שילם במועד תשלום אחד או יותר, רשאי הזוכה להגיש למנהל לשכת ההוצאה לפועל בקשה כאמור לביטול ההכרה בחייב. מכיוון שתשלומי החוב מבוצעים לעתים באופן ישיר אל הזוכה, העדר תשלום במערכת ההוצאה לפועל אינו מעיד בהכרח על אי-תשלום ועל כן הזוכה נדרש לצרף לבקשתו גם תצהיר או כל מסמך אחר התומך בבקשה. לעניין זה, מוצע לאמץ את ההגדרה שבסעיף 2269 לחוק ולפיה יראו תשלום במועד כתשלום שבוצע בתוך 30 ימים מהמועד המקורי שבו נדרש החייב לשלם. הוראה זו נדרשת במיוחד בהסדר התשלומים המיוחד שכן די באי-תשלום של תשלום אחד כדי לבטל את ההסדר, ואולם מוצע לקבוע שהוראה זו לא תחול על התשלום הראשון בתיק שכן תשלום בתוך 45 ימים מהווה תנאי להחלת ההסדר. נוסף על כך יובהר כי מועד התשלום החודשי בתיק נקבע בהתאם למועד התשלום המקורי, קרי היום בחודש שבו שולם התשלום הראשון, ולא בהתאם למועד התשלום בפועל (שניתן לשלמו עד 30 ימים ממועד התשלום המקורי כאמור).

1. להפחית בשיעור של 50% את שיעור הריבית שהחייב היה אמור לשלם אלמלא חל הסדר התשלומים המיוחד. בדומה למטרת סעיף 12269 לחוק, אין בהפחתת הריבית הכוללת כדי להפחית מריבית הבסיס המתווספת לחוב שבו חלה ריבית הסכמית. על כן, מוצע לאמץ את הוראת סעיף 12269 לחוק אשר לפיה זוכה שהתיק שלו מנוהל לפי ריבית הסכמית רשאי לפנות לרשם ההוצאה לפועל בבקשה הנתמכת באסמכתאות הנדרשות, להקטין את שיעור ההפחתה של הריבית. השתכנע הרשם כי הפחתת הריבית לפי הסדר התשלומים המיוחד מפחיתה גם את ריבית הבסיס, יקטין את שיעור ההפחתה בהתאם. הפחתת הריבית בתיק אינה זרה לחוק ההוצאה לפועל, ובסעיף 481א לחוק קיימת כיום לרשם ההוצאה לפועל סמכות להפחית ריבית בתיק מטעמים מיוחדים שיירשמו. בשל הכוונה להפוך את הסדר התשלומים המיוחד להסדר נגיש ופשוט ליישום, מוצע כי הפחתת הריבית תיעשה בלא הפעלת שיקול דעת, כך שחייב שמשלם לפי הסדר התשלומים שנקבע לו, תופחת לו ריבית הפיגורים.

2. לפעול לעיכוב כל הליכי הגבייה נגד החייב בתיק באופן מיידי.

הפחתת הריבית ועיכובי הליכי הגבייה ייעשו באופן מיידי עם ההכרה בחייב. זאת, כדי לשמר את התכלית של הסדר התשלומים המיוחד שלפיו חייב שמתחיל לשלם את חובו בתשלומים עם פתיחת התיק ועוד טרם שחלפה תקופת האזהרה, לא יינקטו נגדו הליכי גבייה וכן לא ייוספו לחובו שכר טרחה נוסף, אגרה והוצאות.

לסעיף קטן (ה) המוצע

בסעיף 6(ב)8) להצעת החוק מוצע לתקן את סעיף 10 לחוק שעניינו שכר עורך דין ולקבוע שבעת פתיחת

(ז) זוכה רשאי להגיש לרשם ההוצאה לפועל בקשה לבטל את ההכרה בחייב כמשלם לפי הסדר תשלומים מיוחד בשל אי-התקיימות התנאים להכרה בחייב לפי סעיף קטן (א) ובהתאם להוראות סעיף 10ב69(א) ו-10ב69(ב), בשינויים המחויבים; החליט הרשם על ביטול ההכרה כאמור, יבוטלו תוצאות ההכרה החל ממועד החלטתו, ואולם אם הוגשה בקשת הזוכה לביטול ההכרה בתוך 30 ימים ממועד שליחת ההודעה על ההכרה לזוכה, יורה הרשם על הוספת הריבית שהופחתה לפי סעיף קטן (ד)1).

(ח) הגיש הזוכה בקשה לביטול ההכרה כאמור בסעיף קטן (ו)1, יחולו הוראות סעיפים 14ב69, 15ב69(א), 16ב69 ו-17ב69, בשינויים המחויבים.

(ט) זוכה רשאי להגיש בכל עת לרשם ההוצאה לפועל בקשה לבטל את ההכרה בחייב כחייב המשלם לפי הסדר תשלומים מיוחד, אם התקיים אחד מאלה:

ד ב ר י ה ס ב ר

מההסדר, יבוטלו עיכוב ההליכים בתיק וכן הפחתת הריבית ביחס לאותו החוב. עוד מוצע שאם מנהל הלשכה נתקל בקושי בנוגע לבקשת הזוכה להוציא את החייב מהסדר התשלומים המיוחד או שסבר שנסיונות המקרה עשויות להצדיק את אי-הוצאתו של החייב מההסדר – הוא יעביר את הבקשה להחלטת רשם ההוצאה לפועל. נוסף על כך מוצע, בהתאם לסעיף 17ב69 לחוק שעניינו מניעת ביטול ההכרה, שחייב שהוגשה בקשה להוציא את חובו מהסדר התשלומים המיוחד יוכל לבקש מרשם ההוצאה לפועל שלא להוציאו מתחולת ההסדר אם הוא משלם כנדרש לפי ההסדר. כמו כן, מוצע להעניק לרשם שיקול דעת שלא להוציאו מההסדר אם שוכנע כי מתקיים טעם המצדיק זאת. החייב יצור לבקשתו תצהיר או מסמכים התומכים בבקשתו. כגון אסמכתה על ביצוע התשלומים כנדרש אם הם בוצעו שלא באמצעות מערכת ההוצאה לפועל.

לסעיף קטן (ט) המוצע

מוצע לקבוע שזוכה יוכל לבקש מרשם ההוצאה לפועל בכל עת להוציא את החייב מהסדר התשלומים המיוחד אם החייב יכול לשלם את החוב במלואו (לפסקה (1) המוצעת) או אם החייב עושה שימוש לרעה בהליך ובין השאר מכיוון שיש חשש ממשי שהחייב יבריה את נכסיו (לפסקה (2) המוצעת).

נוסף על כך, מוצע שהזוכה יוכל לבקש מהרשם להוציא את החייב מההסדר המיוחד אם הראה שלאחר חקיקת חוק מוצע זה ובטרם פתיחת תיק ההוצאה לפועל כרת עם החייב הסדר זהה להסדר התשלומים המיוחד או מיטיב ממנו והחייב לא עמד בהסדר, ובלבד שהזוכה גילה לחייב במועד כריתת ההסכם שאי-עמידה בתנאי ההסכם תהווה עילה להחרגת חובו מתחולת הסדר התשלומים המיוחד בהוצאה לפועל (לפסקה (3) המוצעת). הרשם יבחן

לסעיף קטן (ז) המוצע

מוצע לקבוע שזוכה יוכל לבקש לבטל את ההכרה בחייב המשלם לפי הסדר תשלומים מיוחד אם החייב אינו עומד בתנאי סעיף קטן (א), זאת בדומה להוראה שבסעיף 10ב69 לחוק שעניינה ביטול הכרה בשל אי-התקיימות התנאים להכרה בחייב משלם לפי הוראה לתשלום בשיעורים. אם הרשם החליט לבטל את ההכרה בחייב כמשלם לפי הסדר תשלומים מיוחד, יבוטלו תוצאות ההכרה כאמור בסעיף קטן (ה) המוצע החל ממועד החלטת הרשם לבטל את ההכרה בחייב. יחד עם זאת, מוצע לקבוע שהרשם יורה על השבת הריבית שהופחתה לפי סעיף קטן (ה)1 המוצע ממועד ההכרה, במקרה שבו הזוכה הגיש את בקשת ביטול ההכרה בתוך 30 ימים ממועד שליחת ההודעה על ההכרה לזוכה. זאת, מכיוון שבשונה מההסדר של חייב המשלם לפי הוראת תשלום בשיעורים, ששם נכנסת ההכרה לתוקף רק בחלוף 30 ימים לאחר משלוח ההודעה על ההכרה לזוכה, בהסדר התשלומים המיוחד ההכרה נכנסת לתוקף באופן מיידי, ולכן מוצע שלא לשנות ממצבו של הזוכה בעניין זה ולאפשר לו לקבל את הריבית שהיה מקבל אם ההכרה היתה נכנסת לתוקף רק בתוך 30 ימים ממועד משלוח ההודעה.

לסעיף קטן (ח) המוצע

מוצע לאמץ את סעיפים 14ב69, 15ב69(א) ו-16ב69 לחוק העוסקים במנגנון לביטול ההכרה בחייב משלם לפי הוראת תשלום בשיעורים. בהתאם מוצע שאם זוכה הגיש בקשה להוציא את החוב מהסדר התשלומים המיוחד, מנהל הלשכה או מי מטעמו יוציא את החוב מתחולת ההסדר וישלח על כך הודעה לצדדים. הוצאת החוב מתחולת הסדר התשלומים המיוחד תיכנס לתוקף 30 ימים לאחר משלוח ההודעה לחייב. עם כניסתה לתוקף של ההוצאה

(1) יכולתו הכלכלית של החייב מאפשרת לו לשלם את החוב הפסוק במלואו;

(2) החייב מנצל לרעה את הליך הסדר התשלומים המיוחד, ובין השאר קיים חשש ממשי כי החייב יבריא את נכסיו בתקופה שהסדר חל עליו, לצורך סיכול הליך גביית החוב;

(3) הזוכה כרת עם החייב, לאחר יום תחילת הוראת השעה ובטרם פתיחת התיק בהוצאה לפועל, הסכם לתשלום החוב הזהה להסדר התשלומים המיוחד או המיטיב עם החייב בהתאם לצרכיו לעומת הסדר זה, והחייב לא עמד בהסדר התשלומים שנקבע במסגרת ההסכם, ובלבד שהזוכה גילה לחייב במועד כריתת ההסכם שאי-עמידה בתנאי ההסכם תהווה עילה לביטול ההכרה בו כחייב המשלם לפי הסדר תשלומים מיוחד כאמור בסעיף קטן זה; הרשם לא יבטל את ההכרה בחייב אם שוכנע שהחייב לא עמד בהסכם שנכרת עם הזוכה בשל שינוי לרעה ביכולתו לשלם את התשלומים שהוסכם עליהם, שאירע לאחר כריתת ההסכם;

(4) בסעיף 7ב(2א) לחוק העיקרי, במקום "45 ימים" יבוא "60 ימים" ובמקום "ובלבד שחלפו 15 ימים מהמועד האחרון" יבוא "ובלבד שחלף המועד האחרון";

(5) בסעיף 7ב(2א) לחוק העיקרי, במקום "45 ימים" יבוא "75 ימים";

(6) בסעיף 7ב(3א)(1) לחוק העיקרי, במקום "30 ימים" יבוא "60 ימים";

(7) אחרי סעיף 9 לחוק העיקרי יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיפים אלה עוסקים באפשרויות לקבלת סוגי מידע שונים על החייב ובאיוון בין זכות הזוכה לקבל את המידע לפרטיות החייב, ראוי לשמור על ההסדר הקיים היום בחוק ולפיו המידע נמסר בחלוף תקופת האזהרה.

פסקה (7)

מוצע להוסיף בהוראת השעה את סעיף 9א המוצע שעניינו אגרות על בקשת ביצוע בתקופת הוראת השעה. סעיף 9 לחוק שעניינו אגרות והוצאות, קובע שהאגרות וההוצאות המשוערות לנקיטת הליך ישולמו על ידי הזוכה לפני נקיטתו, ובתקנות ההוצאה לפועל (אגרות, שכר והוצאות). התשכ"ח-1968, מפורטים ההליכים שבעדם ישולמו אגרות וכן שיעור האגרה שישולם. בתוספת לתקנות אלה קבועות, בין השאר, בפרט (א)1 ו- (ב)6 אגרות בעד הגשת בקשה לביצוע של פסק דין או תביעה על סכום קצוב ושטר, אשר הזוכה נדרש לשלם עם פתיחת תיק ההוצאה לפועל.

את בקשת הזוכה ויחליט אם להחריג את חובו של החייב מתחולת ההסדר המיוחד. לעניין זה יביא הרשם בחשבון גם את הנימוקים שבשלהם לא שילם את החייב את החוב במסגרת ההסדר עם הזוכה, ואם מצא שהחייב לא שילם את התשלומים שנקבעו בהסכם עם הזוכה בשל הרעה ביכולתו הכלכלית לשלם אשר קרתה לאחר כריתת ההסכם, לא יבטל את ההכרה. במקרה שבו טוען הזוכה לקיומו של הסדר מיטיב, יבחן הרשם את מכלול ההסדר שנקבע עם החייב ואם היה בהסדר זה כדי להיטיב עם החייב המסוים הנידון. את הריבית שנקבעה בהסכם בין הצדדים יבחן הרשם גם בראי הוראת סעיף קטן (ד)1 המוצע שלפיה גם במסגרת הסדר התשלומים המיוחד, לבקשת זוכה, הריבית לא תפחת מריבית הבסיס.

פסקאות (4) עד (7)

בהתאם להארכת תקופת האזהרה והמועד להגשת התנגדות מוצע להאריך את המועדים שבסעיפים 7ב(2א), 7ב(3א)1, הראשון ב-15 ימים והשאר ב-30 ימים.

9א. (א) על אף האמור בסעיף 9(א), אגרה בעד בקשה לביצוע של פסק דין לפי סעיף 6, שטר לפי סעיף 8א או תביעה על סכום קצוב לפי סעיף 1א81 תהיה בסכום של 60 שקלים חדשים.

"אגרה
בעד
בקשת
ביצוע –
הוראת
שעה

(ב) הזוכה ישלם את ההפרש שבין האגרה לפי סעיף 9(א) לבין האגרה בעד בקשה לביצוע ששולמה לפי סעיף קטן (א) (בסעיף זה – ההפרש). עם הגשת בקשתו לנקוט הליכים, לאחר מסירת האזוהרה ותום המועד הנקוב בה; אם קיימת הרשאה כללית לחיוב חשבון הבנק של הזוכה, תיגבה האגרה במועד זה מחשבונו.

(ג) תשלום ההפרש הוא תנאי לנקיטת הליכים בתיק לפי חוק זה, למעט הליך שהרשם הורה לנקוט לפי הוראות סעיף 7(ה).

(ד) לא שילם הזוכה את ההפרש בתוך 90 ימים מתום המועד להגשת בקשה על ידי החייב לצו תשלומים לפי סעיף 7א(א) או בתוך 90 ימים מהמועד האחרון להגשת התנגדות לפי סעיף 81(ג) או 81א(ד), לפי העניין – ייסגר התיק;

(8) אחרי סעיף 10א לחוק העיקרי יבוא:

"שכר עורך 10ב. (א) על אף האמור בסעיף 10(א), שכר עורך דין בעד הגשות לביצוע המפורטות להלן יהיה בסכום כמפורט לצדן:

שכר עורך
דין בעד
בקשת
ביצוע –
הוראת
שעה

ד ב ר י ה ס ב ר

פסקה (8)

מוצע להוסיף בהוראת שעה, את סעיף 10ב המוצע שעניינו שכר טרחה עורך דין בעד בקשת ביצוע המוגשת בתקופת הוראת השעה. סעיף 10 לחוק, שעניינו שכר עורך דין, קובע כי זוכה המיוצג על ידי עורך דין זכאי לשכר עורך דין כאמור בתעריף המינימלי שנקבע לפי סעיף 81 לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א–1961. מכוחו של סעיף 81 האמור נקבעו כללי לשכת עורכי הדין (התעריף המינימלי המומלץ), התש"ס–2000, אשר קובעים בפרט 9 לתוספת של כללים אלה, כי ההחזר בעד הוצאות שכר טרחה של עורך דין בהוצאה לפועל, ייווסף לטובת הזוכה בשני מועדים. המועד הראשון, בעת הגשת בקשה לביצוע החוב בזמן פתיחת התיק בהוצאה לפועל (להלן – שכר טרחה ראשון), והמועד השני, בעת נקיטת הליך גבייה ראשון בתיק, ובלבד שנמסרה אזוהרה לחייב וחלפו תקופת האזוהרה או המועד להגשת התנגדות הקבועים באזוהרה (להלן – שכר טרחה שני).

מוצע בסעיף 10ב(א) המוצע לדחות חלק מהחזר לזוכה בגין שכר עורך דין כך שתעריפי החזר שכר הטרחה הראשון יהיו נמוכים מאלה הקבועים בכללי לשכת עורכי

מוצע לפצל את התשלום של אגרות אלה, כך שבמועד פתיחת התיק הזוכה יידרש לשלם 60 שקלים חדשים, בלא קשר לגובה החוב שבשלו פתח את התיק, וההפרש ישולם בתום תקופת האזוהרה עם בקשתו של הזוכה לנקוט הליכים בתיק. בעניין זה, מוצע להבהיר כי לא יינקטו הליכי גבייה בתיק שבו לא שולמה האגרה כנדרש, למעט אם רשם קבע כי יש לנקוט הליך לפני תום התקופה שנקבעה באזוהרה לפי סעיף 7(ה) לחוק, אם לא שולמה האגרה בתוך 90 ימים מתום המועד להגיש בקשה לצו תשלומים לפי סעיף 7א(א) לחוק או המועד להגשת התנגדות לפי סעיפים 81(ג) או 81א(ד) לחוק, התיק ייסגר.

פיצול תשלום האגרה ודחיית חלקה השני עד תום תקופת האזוהרה או המועד להגשת התנגדות, תואמת את תכלית הצעת החוק, שכן היא נועדה להשיג שתי מטרות מרכזיות: הראשונה, לשמור על החוב קרוב ככל הניתן לערכו המקורי, זאת כדי להגדיל את הסיכוי שהחייב יוכל לשלם את החוב, והשנייה, לתמוך חייבים לשלם את חובם בתוך תקופת האזוהרה ובכך להימנע מהוספתן של עלויות נוספות על פי חוב. בהתאם לתכלית זו מוצע לפצל גם את תשלום החזר לזוכה בגין הוצאה של שכר עורך דין כפי שיוסבר להלן בפסקה (8).

- (1) בעד הגשה לביצוע של פסק דין לפי סעיף 6 – 384 שקלים חדשים;
- (2) בעד הגשה לביצוע של שטר לפי סעיף 81א – 141 שקלים חדשים;
- (3) בעד הגשה לביצוע של תביעה בסכום קצוב לפי סעיף 1א81 – 236 שקלים חדשים.

(ב) ההפרש בין שכר עורך הדין בעד הגשה לביצוע לפי הוראות סעיף 10א(א) לבין שכר עורך הדין בעד הגשה לביצוע לפי סעיף קטן (א) ייווסף לחוב הפסוק עם קבלת בקשת הזוכה לנקוט הליכים, לאחר מסירת האזהרה ותום המועד הנקוב בה; ואולם הפרשי הצמדה וריבית כאמור בסעיף 10ג(ג) ייווספו להפרש האמור החל ממועד ההגשה לביצוע;

- (9) בסעיף 120א(1) לחוק העיקרי, במקום "שמונה" יבוא "תשעה";
- (10) בסעיף 67א(1) לחוק העיקרי, במקום "21 הימים" יבוא "51 ימים";
- (11) סעיף 69א לחוק העיקרי – לא יחול;

ד ב ר י ה ס ב ר

פסקה (9)

בהתאם לסעיף 120 לחוק, ביצוע חיוב במסלול המקוצר יסתיים אם חלפו שמונה חודשים מיום המצאת האזהרה לחייב, למעט אם קבע הרשם אחרת בהתאם להוראות הסעיף. בשל הארכת תקופת האזהרה והתקופה להגשת התנגדות ב־30 ימים כאמור בפסקאות (1), (13) ו־(14) לסעיף 6(ב) המוצע, מוצע להאריך גם את תקופת הגבייה במסלול המקוצר ב־30 ימים כדי לשמור על משך תקופת הגבייה במסלול המקוצר כפי שקבוע כיום בחוק.

פסקאות (10), (12) ו־(13)

בשל הארכת תקופת האזהרה והתקופה להגשת התנגדות ב־30 ימים כאמור בפסקאות (1), (14) ו־(15) לסעיף 6(ב) המוצע, מוצע לקבוע בהתאם כי המועד להתייצבות לחקירת יכולת לפי סעיף 67א(1) לחוק, המועד להזמנת חייב לבירור לפי סעיף 69א(א) לחוק והמועד למתן צו הבאה לפי סעיף 69ב(א) לחוק יוארכו גם כן ב־30 ימים.

פסקה (11)

מוצע לקבוע כי סעיף 69א לחוק שמכוחו נקבעו כללים בדבר הוראות לתשלום חובות, לא יחול בתקופת הוראת השעה, קרי עד תום תשעה חודשים מיום פרסומו של חוק זה. זאת בשל הוספתו של סעיף 7א3 המוצע בסעיף 6(ב)(3) להצעת החוק הקובע הסדר תשלומים מיוחד בנוגע לתיקים חדשים שיפתחו לאחר פרסומו של חוק מוצע זה. סעיף 69א לחוק ימשיך לחול על תיקים קיימים של חייבים שמשלמים את חובם לפי סעיף זה.

הדין האמורים שאליהם מפנה סעיף 10א(א) לחוק. כמו כן מוצע לקבוע בסעיף 10ב(ב) המוצע כי ההפרש שבין תעריפי שכר הטרחה הראשון שלפי סעיף 10א(א) לחוק ובין תעריפי שכר הטרחה הראשון המוצעים בסעיף 10ב(א) המוצע, ייווסף לחוב במועד שבו קמה לזוכה הזכות לשכר הטרחה השני בעת נקיטת ההליכים בתיק, כאמור לעיל.

כפי שמפורט בדברי ההסבר לסעיף 9א המוצע בפסקה (7) גם דחיית חלק מההחזר המשולם לזוכה בעבור שכר טרחה ראשון אל המועד שבו משתלם שכר הטרחה השני מקדמת את תכלית הצעת החוק ומגדילה את התמריץ של חייבים להסדיר את חובם עוד בתוך תקופת האזהרה או התקופה להגשת התנגדות. אם חייב לא ישלם את חובו בתוך תקופת אלה, ייווסף, עם נקיטת הליך גבייה ראשון בתיק, ההפרש שבין שכר הטרחה שמתווסף לחוב לפי סעיף 10א(א) לחוק במועד הגשת בקשת הביצוע של החוב לבין שכר הטרחה שנוסף על החוב לפי סעיף 10ב(א) המוצע.

כדי לשמור על ערכו הכלכלי של ההפרש המתווסף לחוב במועד מאוחר יותר מזה שבשגרה, מוצע שלעניין הפרשי הצמדה וריבית כאמור בסעיף 9ג(ג) לחוק יראו את ההפרש של שכר הטרחה שנוסף לחוב, כאילו נוסף לחוב במועד שבו נוסף שכר הטרחה לפי סעיף 10ב(א) המוצע. נוסף על האמור, ייווסף שכר הטרחה השני כפי שהוא נוסף כיום לחוב ובלא שינויים.

דחיית המועד להוספת חלק משכר הטרחה הראשון אומנם עשויה להפחית את ההחזר שמקבל הזוכה בעד הוצאותיו על שכר טרחת עורך דין, אך יש בה ערך כלכלי משמעותי בעבור הזוכה שכן היא תביא לתשלום מוקדם של החוב בהוצאה לפועל.

- (12) בסעיף 69א(א) לחוק העיקרי, במקום "30 ימים" יבוא "60 ימים";
- (13) בסעיף 69ב(א) לחוק העיקרי, במקום "חודשיים" יבוא "90 ימים";
- (14) בסעיף 81א(ג) לחוק העיקרי, במקום "שלושים ימים" יבוא "60 ימים";
- (15) בסעיף 1א81 לחוק העיקרי –
- (א) בסעיף קטן (ד)(1) לחוק העיקרי, במקום "שלושים ימים" יבוא "60 ימים";
- (ב) בסעיף קטן (ה)(1) לחוק העיקרי, במקום "שלושים ימים" יבוא "60 ימים";
- (16) אחרי התוספת החמישית לחוק העיקרי יבוא:

"תוספת שישיה

(סעיף 7א3)

טור א'	טור ב'
סכום החוב בשקלים חדשים	תשלום חודשי מזערי בשקלים
עד 1,000	250
מעל 1,000 עד 5,000	750
מעל 5,000 עד 10,000	800
מעל 10,000 עד 15,000	850
מעל 15,000 עד 20,000	1,000
מעל 20,000 עד 25,000	1,050
מעל 25,000 עד 30,000	1,250
מעל 30,000 עד 35,000	1,450
מעל 35,000 עד 40,000	1,650
מעל 40,000 עד 45,000	1,850
מעל 45,000 עד 50,000	2,050

7. עד תום שישה חודשים מיום הפרסום, בתיקי הוצאה לפועל שהוראת השעה חלה עליהם –

(1) לא יינקטו הליכי הבאה לפי פרקים 2' ו-4' לחוק העיקרי ולא יורה רשם ההוצאה לפועל על הבאת החייב לפניו בצו הבאה לפי סעיף 69ב;

ד ב ר י ה ס ב ר

התשלומים המיוחד שמוצע לקבוע בסעיף 7א3 לחוק המוצע בסעיף 6(ב)3 להצעת חוק זו. בטבלה המוצעת מפורט התשלום החודשי שחייב נדרש לשלם ולא מספר התשלומים שעליו יהיה לשלם, זאת לשם הגברת הוודאות של הצדדים וצמצום מחלוקות סביב שיעור התשלום החודשי. פירוט זה של התשלומים החודשיים דומה לאופן הצגת הפריסה בכללי המנהל לפי סעיף 69א לחוק.

סעיף 7 עקב המצוקה הכלכלית הקיימת בתקופה זו כפי שתוארה לעיל בהרחבה בחלק הכללי של דברי ההסבר, מוצע שלא יינקטו הליכי הבאה לפי פרק 2' לחוק במשך שישה חודשים ממועד פרסום החוק, בהליכים

פסקאות (14) ו-(15)

בהתאם להארכת תקופת האזרה כאמור בסעיף 6(ב)1 להצעת החוק, מוצע להאריך גם את התקופה להגשת התנגדות לביצוע שטר וכן לביצוע תביעה על סכום קצוב ב־30 ימים. משמעות הארכת התקופה היא שבמקום 30 ימים להגשת התנגדות יהיו לחייב 60 ימים להגשת התנגדות לבקשת ביצוע החוב.

פסקה (16)

מוצע להוסיף לחוק תוספת שישיה ובה יפורטו מספר התשלומים שידרש החייב לשלם במסגרת הסדר

- (2) על אף האמור בפסקה (1), רשאי הרשם להורות על הבאת החייב לפניו בצו הבאה או על נקיטת הליכי הבאה, אם שוכנע כי ביצוע ההליך נדרש בדחיפות;
- (3) תקופת הוראת השעה לפי סעיף זה, לא תבוא במניין הימים שנקבעו בסעיף 74טז לחוק העיקרי לעניין המועד לביצוע צו הבאה שניתן לפני יום הפרסום;
- (4) לשכת הוצאה לפועל לא תקבל בקשה של זוכה להורות בצו על הבאת חייב לפי סעיף 69(א), אלא אם כן צוינו בה הנימוקים לדחיפותה וצורך לה תצהיר התומך בבקשה.

8. הוראת שעה לעניין עיקול רכב – לא יינקטו הליכים לעיקול רכב לפי סעיף 21 לחוק העיקרי, למעט עיקול ברישום של רכב במשרד הרישוי.

9. הוראת שעה – הארכת תקופת שר המשפטים רשאי להאריך, בצו, את תקופת תוקפן של הוראות השעה שלהלן, לתקופות נוספות, כמפורט לצדן:

- (1) הוראת השעה לפי סעיף 6(ב) – לתקופות נוספות של עד שלושה חודשים כל אחת, ובלבד שמשך תקופת תוקפה של הוראת השעה האמורה, לא יעלה סך הכול על 18 חודשים; הארכת תקופת תוקפה של הוראת השעה לפי פסקה זו תהיה באישור ועדת החוקה חוק ומשפט, והארכת תקופת תוקפה של הוראת השעה לעניין אגרות בקשת ביצוע לפי סעיף 9א המוצע בסעיף 6(ב)(7) לחוק זה, תהיה גם בהסכמת שר האוצר.
- (2) הוראת השעה לעניין עיקול רכב לפי סעיף 7 – לתקופה נוספת של שלושה חודשים;
- (3) הוראת השעה לעניין צו הבאה לפי סעיף 8 – לתקופה נוספת של שלושה חודשים.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 9 כאמור בחלק הכללי של דברי ההסבר לפרק ב' המוצע, מוצע לקבוע כי הוראות פרק ב' המוצע ייקבעו בהוראות שעה לתקופות של שנתיים, תשעה חודשים, חצי שנה ושלושה חודשים, לפי העניין. זאת, מכיוון שהצעת החוק קובעת ברובה הסדרים זמניים שנועדו לתת מענה לחובות שנוצרו או החמירו בתקופת התפשטות של נגיף הקורונה. מכיוון שקיים חוסר ודאות בדבר אופן ההתפתחות של נגיף הקורונה ובדבר ההשפעות של התפתחות זו על מצבו הכלכלי של הציבור, מוצע לקבוע ששר המשפטים יהיה רשאי להאריך את תקופת הוראות השעה האמורות.

מוצע כי שר המשפטים יהיה מוסמך להאריך, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, את תקופת הוראת השעה בת התשעה חודשים המוצעת בסעיף 7 המוצע, בתקופות נוספות של שלושה חודשים כל אחת, ובלבד שמשכה הכולל של הוראת השעה לא יעלה על 18 חודשים. נוסף על כך, מוצע להסמיך את שר המשפטים להאריך את התקופות להקפאת הליכי תפיסת רכב וביצוע צווי הבאה המוצעות בסעיפים 8 ו-9 להצעת החוק, בתקופה נוספת של שלושה חודשים.

לבסוף, מוצע לקבוע שהארכת תקופת תוקפה של הוראת השעה הנוגעת לתיקון סעיף 9 לחוק שעניינה דחיית מועד תשלום אגרות בקשות הביצוע, כמפורט בסעיף 6(ב)(7) להצעת החוק, תהיה בהסכמת שר האוצר.

שבהם כבר הורה רשם על הבאת החייב לפניו בצו הבאה, אלא אם כן רשם ההוצאה לפועל ראה כי יש דחיפות בביצוע ההליך. מאותו הטעם מוצע כי רשם לא ייתן צו הבאה כאמור לאחר כניסתו של החוק לתוקף, למשך ששת החודשים האמורים.

בהתאם, מוצע לקבוע שמועד 90 הימים שנקבעו בסעיף 74טז לחוק לצורך ביצוע צו הבאה שניתן לפני פרסום החוק, יוארך בשישה חודשים או בתקופה ארוכה יותר שיקבע שר המשפטים לפי סעיף 10 המוצע. כמו כן מוצע לקבוע כי בקשות לצו הבאה המוגשות בתקופה זו ייתמכו בתצהיר שיבחר את הדחיפות בביצוע ההליך.

סעיף 8 כדי לאפשר לחייבים להתאושש כלכלית, כפי שהוסבר לעיל בהרחבה בחלק הכללי של דברי ההסבר, מוצע שלא לבצע תפיסות רכב לפי סעיף 21 לחוק בתקופה של שלושה חודשים מיום פרסום החוק שכן תפיסה של כלי הרכב עלולה לפגוע ביכולת ההתאוששות של החייב ובייחוד לפגוע ביכולתו לשוב לתעסוקה או למצוא תעסוקה חדשה. לצד הותרת כלי הרכב בידי החייב, מוצע כי זוכה יוכל להטיל עיקול ברישום על רכבו של החייב במשרד הרישוי, כך שהחייב לא יוכל לשנות את הבעלות ברכב ותישמר זכותו של הזוכה לבקש לתפוס את כלי הרכב ולמוכרו בהתאם להוראות החוק אם החייב לא הסדיר את חובו בהוצאה לפועל. יובהר כי כפי שמפורט בדברי ההסבר להגדרה "תיקי הוצאה לפועל שהוראת השעה חלה עליהם" בסעיף 5 להצעת החוק, הוראה זו אינה חלה על תפיסות רכב במסגרת תיקים למימוש משכון.